

RAZMIŠLJANJE OB KONCU ŠOLSKEGA LETA

7. in 8. razred

Mentorica: Andreja Dvoršek

Zaključek šolskega leta malo drugače

Letošnje šolsko leto se je pričelo običajno, kot vsako prejšnje leto. Sestra mi je sicer ves čas govorila, da je 7. razred najtežji od vseh razredov, vendar se tega nisem nič ustrašil. Od prejšnjih let je bila razlika le ta, da smo dobili nov, še nepoznan predmet etika. A vse le ni šlo tako, kot smo si zamislili.

Po zaključku prvega ocenjevalnega obdobja sem si že oddahnil, imel sem kar lepe ocene in čakale so nas počitnice, takoj za tem pa še šola v naravi. Ko smo se vrnili iz šole v naravi, pa so se stvari začele spreminjati in tega obdobja verjetno ne bom nikoli pozabil, saj česa takega, po besedah dedka in babice, še nismo nikoli doživeli. S 16. marcem se je ustavilo življenje v Sloveniji – razglašena je bila epidemija.

Učenci smo morali ostati doma, šole so se zaprle. Pričeli smo z drugačnim načinom dela in učenja – na daljavo. Prve dni sem bil kar zmeden. Prejemal sem SMS sporočila, spremljati je bilo potrebno E-asistenta, nato smo vzpostavili še video klice. Ker rad delam z računalnikom, sem se kar hitro navadil na takšno delo. Sedaj mi je všeč predvsem to, da lahko malo dlje spim. Čas si lahko razporedim sam in mi ni potrebno delati vse po urniku. Zelo pa pogrešam sošolce in druženje. Pa tudi učitelje, sploh ko se učimo novo snov in jo v celoti ne razumem.

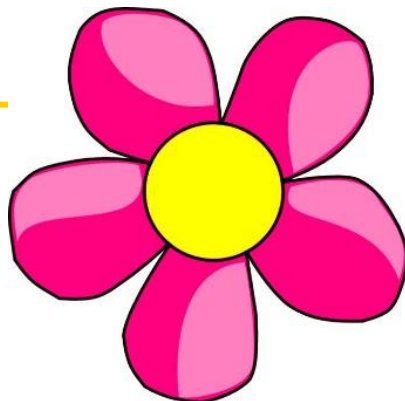
Šolsko leto bo hitro minilo in to leto se mi zdi najkrajše do sedaj. Verjetno zaradi sprememb, ker smo poleg običajnih nalog delali še veliko interaktivnih. Kljub temu da nismo imeli na voljo vseh pripomočkov, smo naredili veliko izdelkov iz naravnih materialov in tudi športni dnevi na daljavo so bili zanimivi in drugačni, saj so se vključevali tudi starši.

Vesel sem, da se šola zaključuje. Upam, da se bomo mogoče zadnje dni le vrnili v šolske klopi in se s sošolci in učitelji še malo povesečili, kot je bilo v navadi vsa prejšnja leta. Mogoče si skupaj pogledamo še kakšen dober film in pripravimo zaključno prireditev.

Moj cilj na začetku šolskega leta je bil, da se naučim čim več novih stvari in za to dobim lepe ocene. Tudi z učenjem na daljavo bom ta cilj dosegel.

Želim, da bi se naslednje šolsko leto začelo v šoli, saj bi se rad družil s sošolci, tekal po igrišču, stal pred učiteljico in odgovarjal, pisal po tabli, bil dežurni učenec ... in seveda dosegel še boljše rezultate.

Gal Fuks, 7. a

Zaključek šolskega leta malo drugače

Moje letošnje šolsko leto je bilo malo drugače od drugih. Razlogov za to je več, a največji je gotovo ta, da smo del drugega semestra učenci ostali doma, ker je po celem svetu trajala epidemija. To šolsko leto si bom zapomnil predvsem po tem.

Z delom na daljavo sem se spopadel po moji oceni kar v redu in nisem imel večjih težav. Kljub temu mi delo na daljavo pri več predmetih ni bilo všeč. Medtem ko se šolsko leto zaključuje, se počutim podobno kot vsa druga leta doslej. To, da se v sredo vračamo v šolo, mi je všeč, ker nekaj obrazov nisem videl že nekaj časa in jih kar pogrešam.

Menim, da sem cilje, ki sem si jih zadal na začetku leta, izpolnil solidno in nisem razočaran. Upam, da bomo celotno naslednje šolsko leto v šoli in da izkušnje z delom na daljavo ne bomo ponovili. Načrtujem pa, da bom šolsko leto opravil z odličnimi ocenami in da se ne bo pojavljalo preveč problemov.

Gal Brljavac, 7. a

Zaključek šolskega leta malo drugače

Vsako šolsko leto je za vsakogar prav posebno leto. Ampak to je bilo po mojem mnenju najbolj posebno leto od vseh, odkar hodim v šolo. Posebno je bilo zato, ker se je v svetu razširil smrtonosen virus, imenovan koronavirus, natančneje Covid-19. Po svetu se je začel širiti na začetku leta 2020. Vsi smo mislili in verjeli, da ga bomo skupaj premagali, a nas je na koncu spravil v karanteno. Vsi učenci in zaposleni na šoli smo bili v karanteni skoraj tri mesece! To je kar dolgo.

Danes smo se po dolgem času spet vrnili za šolske klopi in v »v živo« poslušali in veselo spremljali razlage učiteljev. Delo od doma se mi je zdelo zanimivo. V tem času, ko smo delali za šolo od doma, sem se naučila tudi veliko novega, npr. hitreje tipkam po računalniški tipkovnici, naučila sem se uporabljati tiskalnik in še mnogo več.

Veliko ljudi me je vprašalo, ali mi je bilo delo od doma boljše kot delo v šoli. Odgovorila sem jim z »ne vem«. Če bi lahko zavrtela čas nazaj, bi jim z velikim veseljem odgovorila, da mi je ljubše biti v šoli, saj sošolcev že dolgo nisem videla in sem vesela, da se lahko z njimi spet pogovarjam in preživljam čas v šoli.

Lea Lebar, 7. a

Zaključek šolskega leta malo drugače

To šolsko leto se je vsem učencem, učiteljem in staršem zdelo kot razburkano morje. Do 13. marca je bilo v šoli še vse lepo in normalno. 16. marca pa se je začelo za vse šolarje povsem novo obdobje – šolanje na daljavo. Tisti trenutek, ko smo vsi izvedeli, da se bo to dejansko zgodilo, je verjetno bil za vse nas nepozaben. Naše šolanje na daljavo poteka odlično, saj imamo učitelje, ki so se na to obdobje odlično pripravili. Šolanje na daljavo mi najprej tedna ni bilo všeč, saj sem si želela, da se čimprej vrnemo v šolo. Čeprav se bomo zdaj vrnili v šolo, bo spet drugače, zato ker smo bili navajeni svojega urnika. Za drugo šolsko leto si želim, da bi šolanje potekalo normalno tako kot je do zdaj vsa leta.

Zala Simonišek, 7. a

Danes sedmošolec in nikoli več

Moje šolsko leto se je začelo kot običajno. Septembra smo prišli v šolo in šola je potekala čisto normalno. 16. marca pa so razglasili popolno karanteno v Sloveniji in tako so se šole zaprle. Za prvo triado in devetošolce so se šolska vrata že odprla, mi pa še čakamo na zeleno luč.

Verjetno nikoli ne bom pozabil tega šolskega leta, saj je bilo res posebno. Spomnim se, ko smo se z sošolci veselili, da bomo doma, a smo kmalu ugotovili, da bi bilo bolje sedeti v šolski klopi pred tablo, kot pa doma pred računalnikom.

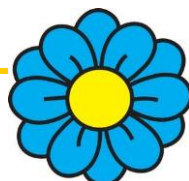
Delo na daljavo mi sprva ni bilo všeč, saj so nam učitelji nalagali veliko nalog. Nato pa sem se privadil in se mi sploh ne zdi več tako težko. Všeč mi je, da si lahko šolske obveznosti razporedim čez cel dan. Na primer: matematika, malo pavze, angleščina, malo gledanja televizije, geografija ...

Komaj čakam, da se šolsko leto zaključi, saj je veliko bolj naporno, kot pa da bi bili v šoli, zato komaj čakam počitnice, da si bom lahko oddahnil.

Na začetku šolskega leta si nisem zadal večjih ciljev. Seveda sem imel cilj, da bi imel lep uspeh in dobre ocene, česar drugega pa ne. Mislim, da sem svoje cilje izpolnil.

Za naslednje leto nimam pretiranih pričakovanj, želja ali načrtov. Sem se pa letos prijavil na košarko, ter bom poskusil dobiti status športnika, saj bi si tako zelo olajšal delo skozi celotno šolsko leto.

Žan Zakšek, 7. a

Danes sedmošolec in nikoli več

Moje ime je Matija in letos sem obiskoval 7. razred osnovne šole v Brestanici. Moje letošnje šolsko leto je bilo kar pestro. Bili smo v šoli v naravi v Fiesi, kjer je bilo skoraj odlično, predvsem zaradi družbe osnovne šole Grad iz Prekmurja. Odšli smo tudi na nekaj izletov in imeli smo smučarski športni dan na Rogli.

Letošnje šolsko leto si bom zapomnil predvsem po delu na daljavo od 16. 3. pa vse do 2. 6. Od doma smo morali delati zaradi svetovne epidemije, ker je razsajal korona virus. Delo na daljavo je bilo zanimivo in povsem nova izkušnja, ki si jo bom za vedno zapomnil. Če bi se moral odločiti med delom na daljavo ali pa pravo šolo, bi se raje odločil za pravo šolo, ker doma postane čez čas malce dolgočasno, predvsem zaradi tega, ker se ne moremo družiti in se pogovarjamo le preko socialnih omrežjih. Sedaj ko se šolsko leto zaključuje, se vseeno počutim dobro, ker sem imel manj ocen kot po navadi, vseeno se pa veselim, ker bom lahko šolsko leto zaključil, kot se spodobi. V letošnjem šolskem letu sem izpolnil skoraj vse cilje, ki sem si jih zadal.

Za naslednje šolsko leto si želim, da bi bilo kar se da normalno in polno novih izkušenj, ki jih ne bom pozabil.

Matija Strgar Kunej, 7. a

Zaključek šolskega leta malo drugače

To šolsko leto je bilo malo drugačno. Par mesecev v šoli, nekaj pa kar doma.

Bilo je polno lepih spominov. Dobili smo novo razredničarko Bernardo Vidali, s katero se dobro razumemo. Imeli smo naravoslovni teden v Fiesi in že kmalu po tem so se šole zaprle. Nekateri učenci je v šolo šlo tudi še v petek, a moj zadnji šolski dan je bil četrtek.

Morali smo se navaditi na šolo na daljavo. Meni ni bilo težko in mi je bil ta način šolanja veliko boljši, saj si lahko sam razporediš urnik, poleg tega se mi ni bilo treba zbujati za šolo. Ko pa sem po štirinajstih dneh doma izvedela, da se še vedno ne vračamo nazaj, sem se malo ustrašila, ampak zelo hitro navadila.

Sedaj pa se leto zaključuje in gremo že nazaj v šolo, tako da bomo zaključili tako kot običajno. Res pa upam, da bomo naslednje šolsko leto lahko normalno hodili v šolo.

Tinkara Umek, 7. a

Zaključek šolskega leta malo drugače

To šolsko leto se je začelo kot vsako, 1. septembra. Vse je potekalo po ustaljenem urniku in vsakodnevno sem srečevala svoje sošolce, ampak po mesecu in pol drugega polletja smo kar naenkrat morali ostati doma. Razglasili so epidemijo.

Predzadnji teden pouka smo se odpravili v šolo v naravi v Fieso. Že takrat nas je malo skrbelo, kajti v sosednji Italiji so imeli že veliko število okuženih. Komaj sem čakala, da sem prišla domov. Naslednji teden sem odšla v šolo samo še štirikrat, v petek, 16. marca, pa sem morala ostati doma. Naše šolanje se je obrnilo na glavo. Šolo smo preselili na računalnik. Glede na to, da so nam prej neprestano govorili, da ne smemo preveč sedeti pred računalnikom, je to v času epidemije postalo nujno zlo. V začetku sem se kar "lovila", saj nisem vedela, kam naj pogledam in kako si naj organiziram delo. Raje namreč kot da "visim" za računalnikom, počnem kaj drugega. Z mami sva morali naložiti na računalnik programe, katerih drugače sploh ne uporabljam. Kar naprej sem morala pregledovati pošto na vseh možnih kanalih in vam povem, da če ne bi bila mami doma in mi v začetku pri tem pomagala, bi imela res velike težave.

Delo in učenje na daljavo mi je kasneje postalo lažje kot v šoli, saj sem si ju lahko razporedila čez cel dan, ampak včasih sem pa že pogrešala razlago učiteljic iz oči v oči, saj sem od te razlage v šoli odnesla ogromno, tako pa sem morala v večini sama predelati in se naučiti vso snov. To mi res ni bilo najbolje.

V sredo, 3. junija, bomo končno vsi osnovnošolci prišli nazaj v šolo, sicer pod nekaterimi pogoji in s priporočili. Malo se veselim, a me je hkrati tudi malo strah, saj se bomo morali res držati vseh priporočil zdravstvene stroke, da ne bo zopet prišlo do kakšnega izbruha virusa. Komaj čakam, da bo konec tega šolskega leta.

Za naslednje šolsko leto pa mislim, da bomo začeli pouk običajno, ko pa se bo pričelo obdobje viroz, pa bomo imeli spet en kup težav in bomo vsi skupaj spet delali doma preko računalnika.

Žana Špiler, 7. a

Danes osmošolka in nikoli več

Vrnimo se na začetek šolskega leta, ko nihče nikakor ni pričakoval, kaj se bo letošnje šolsko leto pripetilo in s čim bo to šolsko leto zaznamovano. Vsi smo pričakovali zagnan začetek, veliko dela skozi vse šolsko leto in izčrpan, uspešen ali neuspešen, a zagotovo prisluzhen konec šolskega leta. A situacija na področju zdravja v svetu se je zelo spreobrnila in posledično tudi naša pričakovanja. Iskreno, nikoli prej se nisem tako močno zavedala, kako velik del mojega življenja je, da lahko vsako jutro prestopim šolski prag, se družim s prijatelji in se »običajno« izobražujem.

Šolanje na domu je bilo naporno, a zdaj to ni več pomembno, saj se spet vračamo v šolske klopi. Iskreno se sama še ne zavedam, da bo eno izmed zelo pomembnih poglavij v mojem življenju s tem zaključeno in bom šolanje na domu, preko svojega računalnika, sama v svoji sobi, zamenjala z »običajnim« šolanjem v šoli ... pa vendar sedaj, ko sem se že nekako navadila na šolanje na domu, tudi »običajno« šolanje ne bo več tako običajno. Na tej točki se tudi sama ne morem odločiti, kakšen način šolanja – v šoli ali od doma – mi je bolj pri srcu.

Čas je ubral svojo pot naravnost proti koncu letošnjega šolskega leta, minili pa so skoraj trije meseci šolanja na domu. Nikoli nisem razmišljala o tem, da sošolcev in sošolk, pa tudi učiteljev, ne bi videla toliko časa. Vse postane nekoliko bolj čustveno, ko se zaveš, kako čudovite, nepozabne spomine bi z njimi lahko ustvaril, če bi le vse bilo tako, kot bi moralo biti. Vsak učenec razmišlja drugače, vendar menim, da je vsak izmed nas imel vsaj en razlog, ki bi pojasnil željo po vrnitvi v »običajno« šolsko življenje ... Nenazadnje je šola tista, ki nam daje ne samo izobrazbo in znanje, temveč tudi možnost druženja in vključevanja v družbo, kar pa je, tako kot znanje in izobrazba, v življenju zelo pomembno. In res je, 8. razred smo in smo bili le enkrat v življenju in res je tudi, da 8. razred v celoti ni potekal tako, kot smo pričakovali, da bo ... a ostanimo pozitivni! Morda mi 8. razreda nismo doživeli tako, kot ga je generacija pred nami ali ga bo generacija za nami, smo pa doživeli 8. razred na daljavo, kar pa je zagotovo nova in zelo posebna izkušnja. Pravzaprav bi lahko rekli, da te izkušnje nikoli ne bi doživeli, če se ne bi pojavila pandemija korona virusa.

Sekunde, minute, dnevi, tedni, meseci ... in tako se brez naše zavesti spreobrbejo leta. Prejšnja sekunda je preteklost, sekunda, ki sledi, pa prihodnost. Prejšnja sekunda je trenutek, ki sčasoma postane spomin. Spomine lahko obujemo, nikoli več pa jih ne bomo doživeli točno takšne, kot so bili. Nikoli. Ker je čas tako neskončen v preteklosti in prihodnosti in ker se nikoli zares ne ustavi, je pomembno, da živimo v trenutku, ki nam je dan. Ko se nam zdi, da je nek trenutek še zelo daleč, nas bo ta trenutek presenetljivo doletel prej, kot smo pričakovali.

In tako je bilo prvi šolski dan, ko smo prestopili šolski prag kot prvošolci, v misli, da je dan, ko bomo šolski prag prestopili kot osmošolci ali devetošolci še tako daleč ... a sedaj smo tu. 8. razred se izteka in mi se tega iz dneva v dan bolj zavedamo. Danes smo osmošolci in nikoli več ne bomo.

Ana Lackovič, 8. a

Zaključek šolskega leta malo drugače

Življenje je včasih nepredvidljivo in ne vemo, kaj vse nam lahko prinese prihodnost. Želimo si, da vse poteka po naših načrtih ter da bodo naši cilji uresničeni. Vendar temu ni vedno tako.

Na začetku šolskega leta smo vsi stopili polni energije v osmi razred. Imeli smo malo morje načrtov, kaj vse bomo počeli, izvedli, kam bomo odšli na izlete ... Kdo bi si mislil, da bo v svetu zavladal takšen strah ter da bo razglašena epidemija. Vsi načrti, ki smo jih zgradili v šestih mesecih, kolikor je trajalo šolanje, so se nam porušili. Vlada nam je ukazala, da se vsi izoliramo, zaprli so nam šole, prepovedali druženja s prijatelji. Ostati smo morali v svojih domovih. Nikamor, smo poslušali skoraj dva meseca po TV. Groza, sem si mislil, kam vse to pelje in kaj bo še iz tega. Na začetku sem še mislil, to bodo dvotedenske počitnice. Super sem si rekel, imeli bomo manj nalog, ne bo ocenjevanja ... Vendar so zopet moji načrti padli v vodo, saj šola na daljavo poteka še dandanes, dobivamo ogromno nalog, prav tako se nismo izognili niti ocenjevanju. Nekako je to sedaj postala naša rutina in edina velika skrb. Vlada je začela sproščati ukrepe, tako da se s prijatelji lahko družimo na igriščih. Igramo košarko, odbojko, kolesarimo. Prav tako so se mi začeli treningi rokometu.

Zdi se mi, da se počasi vse postavlja na stare tire. Upam, da bo te nočne more že končno konec. Resnično si že želim, da se čim prej vrnemo v šolske klopi ter da bo vse tako, kot je nekdanj bilo. Jezi me, ko pomislim, da bomo morali šolo zaključiti na daljavo, da se ne bomo mogli dostojanstveno posloviti skupaj z devetošolci. Ne bi mi bilo všeč, če bi letos ostali brez tradicionalnih iger in brez predaje ključa. Tega sem se veselil, ker se ob takšnih dogodivščinah vsi skupaj zelo zabavamo in nasmejimo. Ni vse tako črno kot se zdi, kajti cilj, ki sem si ga zadal ob začetku šolskega leta glede šolskega uspeha, je uresničen.

Upam, da ne bomo šli še enkrat čez takšno izkušnjo, kajti vlada napoveduje drugi val v septembru. Drugo leto mi postanemo »glavni« na šoli in si ne želim takšnega zaključka, kot ga bodo imeli letošnji devetošolci. Želim si, da se mi ti načrti ne podrejo ter da bomo drugo leto zaključili deveti razred kot se spodobi.

Lovro Fila, 8. a

Zaključek šolskega leta malo drugače

Kot vsako šolsko leto je bilo tudi letošnje precej stresno v določenih obdobjih. Včasih sem hotela kar obupati in prespati cel mesec ali celo več. A drugo polletje je tokrat potekalo malo drugače ...

Letos je cel svet zajel zelo nalezljiv virus covid-19, zaradi katerega je vlada razglasila karanteno in naš pouk potekal na daljavo. Na začetku sem imela glede takšnega načina pouka predsodke, a se je izkazalo, da mi kar ustreza. Sam si razporediš urnik, kdaj boš kaj postoril in tako opraviš vse in ti še vseeno ostane dovolj časa zase. Je pa vseeno včasih pomanjkljivost v razumevanju snovi, saj nimamo vedno konkretne razlage. Včasih nam tudi zmanjka motivacije in ker nismo prisiljeni v nekaj iz prve roke, se zgodi, da delo preložimo na naslednji dan. Vesela sem, da se bliža konec šolskega leta in bomo kmalu stopili v poletne počitnice. Malo bo sicer še treba potrpeti in preživeti junij zopet v šolskih klopeh, a mi misel na bližajoče se poletje vliva moč in motivacijo, da zdržim še nekaj dni in dam vse od sebe.

Uspelo mi je doseči vse cilje, ki sem si jih zadala to leto in upam, da bo tako tudi naslednje leto. Zdaj nam je ostalo še zadnje leto osnovne šole in upam, da se bomo s sošolci zabavali in ustvarjali nepozabne spomine. Seveda mi je pomemben tudi moj uspeh in bom delala na tem, da osvojim Zoisovo štipendijo, a se mi najpomembnejše zdi moje mentalno počutje in lepi trenutki, ki jih ustvarjamo s sošolci. Še posebej pa zadnje leto osnovne šole, saj je to naša zadnja priložnost, da se skupaj zabavamo kot razred. Čeprav jih je večkrat težko prenašati, bi bilo brez njih precej dolgočasno in nemogoče preživeti osnovno šolo.

To šolsko leto je bilo zame precej uspešno in definitivno nepozabno. Takšne izkušnje ne bom pozabila. Upam, da se bom tako počutila tudi ob koncu devetega razreda. Do takrat pa bom še izkoristila zadnje dni osmega razreda in poletne počitnice, da jih preživim kar se da najbolje.

Brina Ljubi, 8. a

Zaključek šolskega leta malo drugače

Moje letošnje šolsko leto se je začelo povsem običajno, kot vsako leto prej. A zapleti so se pojavili kasneje, ko je tudi v Slovenijo prišel korona virus in smo vsi morali ostati doma. Šole so se zaprle za 14 dni, a na koncu se je vse skupaj zavleklo kar za dva meseca.

Sama sem bila najprej vesela, da bomo na nek način imeli počitnice, a kasneje se je izkazalo, da temu le ne bo tako. Vse stvari so bile težje na daljavo, saj nimaš razlage, ki bi si jo jaz pri mnogo predmetih v tistem trenutku zaželela. A vseeno, življenje je teklo naprej in mi smo imeli vsak svoje obveznosti, tako starši tudi otroci in predvsem učitelji, ki so nam bili v oporo, ko nam je bilo najtežje. Sama sem vesela, da se leto zaključuje, a vseeno žal svojega največjega cilja nisem dosegla, ker mi razmere tega niso dopustile.

Zame »korona počitnice« kot jim drugi rečejo niso prinesle prav nič dobrega, temveč sem bila prikrajšana za izkušnje pri ocenah in vsepovsod drugod. Letos se vračamo nazaj v šole še samo za tri tedna, rada bi videla svoje sošolce, saj sem jih že kar močno pogrešala. Delo na daljavo je bilo kar zahtevno, a vse se je dalo narediti, če si imel voljo in pogum, meni tega ni manjkalo. Veliko sem se gibala na svežem zraku in se družila z družino. Imela sem možnost doživeti to izkušnjo, za kar sem hvaležna, saj je mogoče drugače nikoli ne bi.

A kot pravijo: življenje te uči, mene je naučilo eno veliko lekcijo. Življenje ni posejano z rožami in v njem najdemo veliko vzponov in padcev, zame je bil to kar boleč padec, a vseeno se bom morala pobrati. Težko bom sprejela, da mi nekaj ni uspelo, kar ni bilo v moji moči in ni bilo odvisno od mene, a s težkim srcem to priznam.

Hana Bogovič, 8. a

Danes osmošolec in nikoli več

Šolsko leto 2019/2020 se je začelo kot vsakršno poprej. Na začetku smo se navajali na učni proces, kasneje so prišli prvošolčki in pridobivali smo ocene. Po prijetnem druženju je na Kitajskem izbruhnil nov strah. Korona virus. Na začetku nam ni bilo vseeno, ampak ko se je virus začel širiti po vsem svetu, so države omejile potovanja, dokler ni prišlo do zaprtja držav in končne karantene.

Na začetku je bilo vsem seveda po godu: ne hodimo v šolo, dlje lahko spiš, ampak kaj kmalu smo se zavedali, da tudi delo na daljavo ni kar tako. Tudi z doma smo pridobivali ocene. Sicer veliko manj, kot bi jih v šoli, saj je bil tudi potek učenja manjši. Tako smo se pripravljali in naenkrat ugotovili, da imamo skoraj že vse ocene in da bo sedaj delo malo lažje, prihajajo pa tudi informacije, da se bomo vrnil v šolo. Verjamem, da bo to kar velik zalogaj, da se bomo ponovno se uvedli v šolski urnik in delali čisto normalno. Tako se bomo vsaj videli pred poletnimi počitnicami.

To šolsko leto si bom najbolj zapomnil po veliko spanja in preganjanja, da čeprav smo doma, še ne pomeni, da so to počitnice. Delo na daljavo je bilo od začetka kar težavno, saj si ga moral opraviti, ampak sem se navadil. Pa tudi obseg nalog je bil manjši, zaradi samoučenja. Ko pomislim, da bo konec šolskega leta in bodo nastopile poletne počitnice, se mi zdi smešno, ker bom doma še dodatna dva meseca, čeprav že potihoma pogrešam šolo in imam občutek, da je počitnic ravno konec in gremo v novo šolsko leto. Seveda sem zadovoljen s svojim delom in mislim, da sem osvojil vse kar sem si zadal. V naslednjem šolskem letu si želim, da bi delo potekalo tako kot prej in da virus ne bi pustil posledic. Upam tudi, da se hitro navadim šolskega dela in urnika.

Leon Drstvenšek, 8. a

Zaključek šolskega leta malo drugače

Moje letošnje šolsko leto je bilo malo nenavadno, saj smo dobili nove predmete in sem se jih morala navaditi. Vsi okoli mene so govorili, da je osmi razred najtežji. Strah me je bilo, kako se bom navadila na nove predmete, na fiziko, kemijo, biologijo. Ampak sem se z časoma navadila.

Moje letošnje šolsko leto je bilo kar se da uspešno, ampak bi bilo lahko boljše. Zgodilo se je tudi nekaj posebnega, kar si bom še posebej zapolnila: da smo morali imeti zadnje 3 mesece šolo na daljavo in da me je bilo zelo strah, kako bom dobila ocene na daljavo, saj je bilo veliko snovi, ki je na začetku nisem razumela. Zapomnila si bom tudi, da ko je bila Korona, da je bil po celi Sloveniji strah, kako bomo preživeli ta čas. Zdaj ko se situacija umirja, razmišljam, da je iz vsake slabe stvari lahko saj delček dobrega.

Z delom na daljavo sem se dobro spopadla, saj so mi pri snovi, ki je nisem razumela, pomagali starši in sestra. Na delo na daljavo sem se privadila in mi je bilo všeč, da smo se tudi ob tej krizi povezali z sošolci in učitelji. Všeč mi je bilo tudi, da smo imeli nekaj športnih dni, da smo lahko odšli z starši v naravo in da smo se lahko malo sprostili na svežem zraku, da smo imeli tudi naravoslovni dan in kulturni dan. Pri naravoslovnem dnevu smo imeli za nalogo, da zvečer opazujemo zvezde na nebu in da smo tudi morali nekatere zanimive zvezde najti. Ni mi pa bilo všeč, da nismo imeli na Skypu nobenih klicev za matematiko in tako nisem razumela snovi.

Zdaj ko se šolsko leto že skoraj zaključuje, sem na sebe ponosna, da sem uspela zaključiti osmi razred s pozitivnimi ocenami. Na sebe sem tudi ponosna, da sem lahko pomagala sošolkam, ko so me potrebovale med tem časom, ko smo morali biti doma in smo imeli šolo na daljavo. Vesela sem, da se šolsko leto zaključuje, da se bom lahko odpočila od napornega šolskega leta in da bom lahko malo več časa preživela z svojo psičko in da bom lahko tudi več časa posvetila branju knjig.

Vseh ciljev, ki sem si jih zadala ob začetku šolskega leta, nisem izpolnila, saj sem si zadala, da se bom to šolsko leto bolj potrudila, da bom imela lepše ocene, da bom več pomagala sošolkam, ko me bojo potrebovale, da bom lahko tudi imela dobre ocene pri vseh novih predmetih, ki so bili za mene zelo težki, saj sem se jih na začetku komaj privadila. Moji načrti za naslednje šolsko leto so, da se bom več učila že na začetku šolskega leta, da bom več časa posvečala predmetom, ki mi ne ležijo, da se bom več učila angleščino, saj mi povzroča težave in da bom tudi pomagala sošolcem, ko me bodo potrebovali. Moja pričakovanja za naslednje šolsko leto so, da bom imela lepe ocene, da mi bo šlo pri vseh predmetih in da bom bila več v naravi, da si bom tudi vzela čas za odmor. Želim si, da bi lahko popravljali eno oceno pri vseh predmetih, da bi imela boljši odnos z učitelji, da bi mi sošolci z veseljem pomagali in da bi lahko tudi imela dobre zaključene ocene, da bi lahko prišla na vzgojiteljsko srednjo šolo, saj je to moja želja že od otroštva. Upam, da se mi bo to vse izpolnilo in da bom lahko ponosna nase, da sem naredila osnovno šolo in da se bom poslovila od učiteljev in sošolcev.

Hvaležna sem, da sem lahko dobro zaključila osmi razred in da sem lahko izpolnila skoraj vse svoje cilje, ki sem si jih zadala na začetku šolskega leta. Hvaležna sem tudi za učitelje, na katere se lahko tudi zanesem in jim zaupam, kar mi ni všeč v šoli in da se lahko tudi potem o tem pogovorimo. Ponosna sem nase, da mi gre v šoli. Upam, da mi bo tudi v naslednjem šolskem letu uspelo izpolniti svoje želje, načrte, ki sem si jih zadala. Vesela sem, da se bo šolsko leto zaključilo in da bomo lahko imeli kmalu počitnice, da se bomo malo odpočili in prišli polni energije nazaj v šolo.

Pia Marija Sluga, 8. a

Zaključek šolskega leta malo drugače

V sredini marca je bila v svetu in Sloveniji razglašena epidemija Covid-19. Ustavilo se je javno življenje, zaprle so se šole, vrtci, nekateri starši so začeli delati od doma, prepovedano je bilo druženje ... To je za nas osnovnošolce pomenilo, da smo ostali doma in šolo delali na daljavo.

Veliko je bilo drugače. Učitelji so nam snov predstavili preko spleta in vsi smo morali delati naloge in se učiti od doma, kar je bilo kar težko. Na začetku sem imel težave, saj mi ni vedno delal Skype, potem pa se je vse uredilo in sem lahko spremljal pouk, tako kot smo se z učitelji dogovorili. Všeč mi je bilo, ker se mi ni bilo treba vstati vsako jutro ob 7ih in sem si lahko razporedil čas, kdaj bom kaj naredil. Včasih mi je mami pomagala pri razlagi učne snovi, saj vsega nisem razumel in sem potreboval pomoč, včasih pa sem preko Skypa vprašal učitelje. Ker se šolsko leto zaključuje, se veselim, da gremo za 3 tedne v šolo, saj se bom videl s prijatelji in sošolci, s katerimi se nisem videl vse od marca, poleg tega pa bodo tudi kmalu počitnice. Izpolnil sem vse cilje, ki sem si jih zadal v tem šolskem letu, tudi ocene bom imel zaključene približno tako kot lani.

Upam, da naslednje leto ne bo več epidemije Covid-19, saj si želim, da bomo septembra šli normalno v šolo. Če pa bo pa že, vemo, kako se pripraviti nanjo. Naslednje šolsko leto hočem biti čim bolj uspešen, saj je to moje zadnje šolsko leto v osnovni šoli.

Nejc Ban, 8. a

Danes osmošolka in nikoli več

Osmi razred. Hitro smo prišli do tu. Leta minevajo in spomini ostajajo.

Leto je bilo zelo zanimivo, dobili smo nove predmete, naučili smo se marsikaj uporabnega za življenje. Najbolj si bom zapomnila to leto po tem, da sem se začela spraševati, kako hitro čas beži in da samo še eno leto in ne bom več z istimi sošolci sedela v klopi, vsi se bomo razkropili po različnih srednjih šolah. Leto je bilo edinstveno zaradi dela na daljavo, ki mi ni bilo preveč všeč. Na začetku sem mislila, da bo steklo boljše, ampak sem se motila. Ker bo to leto kmalu prišlo h koncu, sem vesela in malo žalostna. Smo starejši in samo še malo in konec bo osnovne šole. Cilje, ki sem si jih zadala na začetku, sem več ali manj uresničila.

Za naslednje šolsko leto si želim, da bi se popravila v ocenah in se vpisala v željeno srednjo šolo. Mislim, da mi bo uspelo, ker vem, da znam biti trmasta pri doseganju ciljev, ki si jih zadam.

Tjaša Gorenc, 8. a

Zaključek šolskega leta malo drugače

Torej, da začnemo na začetku šolskega leta. Šolsko leto se je začelo zelo spontano, na začetku nismo imeli nobenih ocen in bili smo zelo sproščeni. Potem pa so se kmalu začele ocene. Prvo poletje smo preživel v šoli in ocene smo dobili v šoli, nato pa se je vse skupaj počasi začelo spreminjati.

Kar naenkrat se je v šoli začelo govoriti o Korona virusu. Sprva smo mislili, da to ni nič kaj takega in tega nismo jemali resno. Nato pa smo v četrtek, zadnji dan v šoli pred karanteno, izvedeli da v petek ne pridemo več v šolo. Nam se je vse skupaj zdelo zelo zanimivo in zelo dobro, saj smo mislili, da bomo doma tako rečeno na počitnicah. Vendar se naše želje niso uresničile, ko smo bili doma, smo morali delati za šolo enako, kot če bi bili v šoli.

V petek smo že dobili navodila za nalogo in tako se je nadaljevalo iz dneva v dan do danes in še naprej se bo, dokler se ne vrnemo v šolo. Na začetku se mi je vse zdelo nesmiselno in vsi smo se nad tem začeli pritoževati, saj nismo hoteli nalog delati doma. S časom smo se s karanteno in delom od doma spoprijateljili in navadili. Začeli smo tudi delati in se pogovarjati preko Skypa z učitelji. Sama zase lahko rečem, da mi je bilo delo s Skypom čisto nova izkušnja, ker prej Skypa nisem uporabljala. Kmalu za tem so se začele tudi ocene, ki so bile prilagojene. Z ocenami sem že zaključila, zato s šolo nimam več tako velike skrbi. Najboljše pri delu na daljavo in karanteno mi je bilo, da si nalogo oziroma vse, kar si moral narediti, lahko začel kadar koli si hotel, razen takrat, ko smo imeli pogovor z učitelji preko Skypa. Najslabše pa je bilo, da se nismo smeli družiti s sošolci in prijatelji. Mislim, da že vsi pogrešamo šolo, če že ne šolo, pa prijatelje.

Šolsko leto se počasi zaključuje, kar je dobro, saj smo v mislih vsi že pri poletju in ne razmišljamo več o šoli. Ocene pa smo tudi dobili na zelo lahek način. Ob koncu šolskega leta se počutim zelo dobro, saj sem izpolnila vse cilje, ki sem si jih zadala. In kot se že govori, upam, da bomo konec šolskega leta in podelitev spričeval doživeli v šoli. Za naslednje šolsko leto srčno upam, da bomo lahko bili v šoli in ne bo ponovne karantene.

Za konec pa lahko povem, da je bilo v tem šolskem letu veliko vzponov in padcev in da smo spoznali novi način življenja, ki ga prej praktično nismo poznali.

Živa Milar, 8. a

